

BŁAŻNIWY (5) *ai*

a *pochylone*.

sg m N błażniwy (1). *◇ f N* błażniw(a) (1). *◇ n N* błażniw(e) (1). *◇ pl G* błażniwych (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Głupi, szalony; stultus, qui pro tempore dementatur BartBydg (5) : BartBydg 151b; Zona mądra rozumem sobie męża wybira á nie okiem. Zona lepak błażniwa pięknego sobie wyzwala. BielŻyw 53; BielKom C; BielKron 80; á owfzem fie zówždy łmieie [Bog] s tych błażniwych wymyłłow łwiátá tego RejPos 43 v.

Cf **BŁAZEŃSKI**

KN